

DELA BORISLAVA PEKIĆA U 14 KNJIGA

VREME ČUDA
HODOČAŠĆE ARSENIJA NJEGOVANA
USPENJE I SUNOV RAT IKARA GUBELKIJANA / ODBRANA
I POSLEDNJI DANI
KAKO UPOKOJITI VAMPIRA
ZLATNO RUNO I–VII
GODINE KOJE SU POJELI SKAKAVCI I–III
BESNILO
1999.
ATLANTIDA
SENTIMENTALNA POVEST BRITANSKOG CARSTVA
NOVI JERUSALIM
GRADITELJI
KOREŠPODENCIJA (DRAME I)
U EDENU NA ISTOKU (DRAME II)

PEKIĆ

GODINE
KOJE SU POJELI
SKAKAVCI
II

USPOMENE IZ ZATVORA
ILI ANTROPOPEJA
(1948-1954)

■ Laguna ■

DELA BORISLAVA PEKIĆA U 14 KNJIGA
Knjiga 6 – tom II

Copyright © 1987, Borislav Pekić
Copyright © 2013 ovog izdanja, LAGUNA

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

*Ove uspomene posvećujem
onima koji nisu bili nevini.*

Sadržaj

DOSIJE K – 147/49

POD KESTENOM SENKE DUGE...

Nad lešom jedne socijalističke detektivske priče	17
Dosije K-147/49 kao arheološko otkriće	30
Klatno vremena i slike iz građanske ostave	40

SILAZAK U DRUGI OLUK

Sa svim stvarima!	47
Jedna mladost na Balkanu, poluostrvu čuda, ili Prva slika iz građanske ostave	54
Jurišni odredi progressa ili Druga slika iz građanske ostave	65
Desetka ili Conciergerie balkanske revolucije	74

PUTUJUŠČI CIRKUS GRAĐANSKE KLAŠE

U traganju za izgubljenim gradom mladosti	87
---	----

O mravojedu koji liže mrave, ali se čuva da poliče slona ili Treća slika iz građanske ostave	91
Zimski izlet na Adu Ciganliju	104
Trebaju mi veliki koferi smesta ili Četvrta slika iz građanske ostave	112
Nepronadjeni Camelot	125
NOĆI I MAGLE GODINE 1949.	
Kako se Panurgije uznemirio pa se odrekao nošenja veličanstvenog nakurnjaka i kako je socijalista dr Petiot sitno iseckao 25 žena ili Peta slika iz građanske ostave	133
Građanski cirkus putuje na Zapad	147
Žanr-slike revolucije na selu i konjsko groblje ili Šesta slika iz građanske ostave	155
Moji Rani radovi	161
U KUĆI NJIHOVIH UNIVERZITETA	
Avetinjski vozovi građanske neposlušnosti ili Sedma slika iz građanske ostave (<i>prva alternativa</i>)	179
Teatarski izbor ili Osmo slika iz građanske ostave (<i>druga alternativa</i>)	184
Kako sam doznao da je moj stalež napala plesan ili Deveta slika iz građanske ostave (<i>treća alternativa</i>)	201
Ima li igde išta dobro da za Srbina piše ili Deseta slika iz građanske ostave (<i>nastavak</i>)	215
Buržujski Decameron ili Jedanaesta slika iz građanske ostave (<i>četvrta alternativa</i>)	219
Peta negrađanska alternativa	226

Prizor prvi ili Postavljanje scene	229
Prizor drugi ili Zavera protiv socijalističke otadžbine .	230
Prizor treći ili Erotika u senu	232
Prizor četvrti ili S kapom kineske kulturne revolucije na glavi	232

NA GVOZDENOJ TRAMBULINI SMRTI

Član tri, tačke osam i deset	237
Na kraju sivog koridora mimikrije ili Dvanaesta slika iz građanske ostave	252
Pretvaranje maske u lice, o rizicima simulacije ili Trinaesta slika iz građanske ostave	263
<i>Morbus Pauli</i> , o preobraćeništvu ili Četrnaesta slika iz građanske ostave	273
O <i>Morbus Pauli</i> , Pavlovoj bolesti ili Obraćenički sindrom	277
Grupni portret jedne zavere	279

DANI NARODNOG SUDA

5. maj 1949. Narodnog suda dan prvi	289
Priповest o jednom selu, dva grada i tri zapisnika . . .	306
Piramidalni statut i program koji je zakasnio za pola veka, a poranio za ostatak	319
Četrdeset godina pre ili Prva slika iz negrađanske ostave	325

POVEST JEDNE ZAVERE PROTIV NARODA

Dan u kome je smrt izvedena iz sudnice	367
Školski čas svetske istorije	373

Ulični čas svetske istorije	378
Kontrarevolucija u džepu kožnog kaputa	380
Trula <i>Demokratija</i> i socijalistička demokratija	386
Prvomajska čestitka radnom narodu	399
Čupanje desne repe iz levih zabluda	403
Tajanstveni Slovenac sa sjajnim vezama	408
Konačan odgovor „naroda“	423
Skok s motkom, a natrag peške	423

ČOVEČE, NE DAJ VEŠTICI DA ŽIVI!

Veličanstvene veštice na letećim krilima	435
Gde je stvarno Đavo?	448
14. maj 1949. U ime naroda!	456
Dvadeset godina posle ili Druga slika iz negrađanske ostave	463
Miholjsko leto naše mladosti	467
Crni građanski redengot i crveni prsluk Théophilea Gautiera	482

FAKSIMILI DOKUMENATA SA PROCESA

Dokument br. 1. Faksimil rešenja Javnog tužioštva za grad Beograd, br. 527/48 od 10. XI 1948. o otvaranju krivične istrage protiv Borislava Pekića i drugova	83
Dokument br. 2. Faksimil istražnog zapisnika okr. Borislava Pekića	176
Dokument br. 3. Faksimil optužnice javnog tužioštva za grad Beograd	286

Dokument br. 4. Faksimil zapisnika sudskog saslušanja okr. Borislava Pekića	361
Dokument br. 5. Faksimil zapisnika sudskog saslušanja Borislava Pekića, koji je vodio njegov otac Vojislav Pekić	362
Dokument br. 6. Faksimil Programa Sdoja	363
Dokument br. 7. Faksimil Statuta Sdoja	364
Dokument br. 8. Faksimil zapisnika o pretresu stana Đ. M.	430
Dokument br. 9. Faksimil zapisnika o pretresu stana P. J.	431
Dokument br. 10. Faksimil pisane izjave Đ. M.	432
Dokument br. 11. Faksimil presude Okružnog suda za grad Beograd, K-147/49	493
Dokument br. 12. Faksimil presude Vrhovnog suda NR Srbije, KŽ-600/49	494
Dokument br. 13. Faksimil rešenja o upućivanju na izdržavanje kazne	495

KNJIGA DRUGA
DOSIJE K - 147/49

Pod kestenom senke duge...

U IME NARODA. Okružni sud za grad Beograd, u svom krivičnom prvostepenom veću, sastavljenom od sudije E. P., kao predsednika veća, sudija porotnika Č. I. i S. B., kao članova veća, i zapisničara D. S., sudskog pravnika, po predmetu krivice J. S., studenta medicine iz Beograda i drugih, zbog krivičnog dela iz čl. 3 tač. 8 i 10 Zakona o krivičnim delima protivu naroda i države (u vezi čl. 27 od. I O. K. Z.)... po održanom glavnom javnom usmenom pretresu na dan 5, 6, 7. i 9. maja 1949. god. doneo je i javno objavio dana 14. maja 1949. god. sledeću presudu: (...)

(Iz presude Okružnog suda za grad Beograd
K-147/49 od 14. maja 1949)

Nad lešom jedne socijalističke detektivske priče

Advokatska kancelarija dr Mikielja smeštena je u broju 28, na spratu jedne od secesionističkih kuća Vlajkovićeve ulice. Sa advokatom Ivanom Jankovićem zakazao sam sastanak u 11 časova morozno užarenog julskog dana 1987. godine. Nekoliko minuta po ugovorenom vremenu sedeo sam na stolici za klijente ispred njegovog radnog stola i pio Scotch.

Prostorije su elegantno nameštene, ulivaju poverenje. Ništa dublje ne obespokojava veru u pravne usluge od mračne, bajate sobe u suterenu, s odranim kožnim foteljama, pod kojima vise zarđale spirale federa i skuplja se slama iz XIX veka, stolovima s kojih se leprozno ljušti boja, spisima unakaženim svinutim đačkim ušima i pohabanim fasciklama, u hladnom zadahu ustajalog duvana i jeftine kolonjske vode, kao da je kupljena na rasprodaji filmskog *settinga* za Dickensov roman.¹ Ovde od svega toga nema ništa. Starinski

---

¹ Neke od naših najboljih posleratnih advokatskih kancelarija izgledale su kao okupacijski biroi za administriranje izbeglica. Ni klijenti nisu delovali bolje. Većina ih je u stvarnom ili izmišljenom sukobu sa socijalističkom Pravdom, oličenom u vojnim sudovima ili sudovima za zločine i prestupe

stil konzervativne tradicije diskretno je prožet uređajima savremene informativne tehnologije. Ni Scotch nema crvenu etiketu italijanske kontrabande.

Rekao sam mu da, za razliku od prvog dela mojih zatvorskih uspomena, *Godina koje su pojeli skakavci*, drugi deo nameravam zasnovati na dokumentima, ukoliko im u trag uđem.

- Kada i gde ste suđeni? – upitao je.
- Maja 1949, u beogradskom Okružnom sudu.
- Za krivično delo protivu naroda i države?
- *Dela*.
- Bilo ih je više?
- Da, ali sva su u tačkama 8 i 10 člana 3 Krivičnog zakonika.
- Onda je vaš dosije u arhivi Palate pravde.
- Mislite li da ga još čuvaju?

Nasmejao se bez radosti: – Oni sve čuvaju.

– Kada su posredi krivice, pretpostavljam. Za dobro nemaju takvo pamćenje.

- Ne – odgovorio je. – Država ga nikad nema.
- Postoji li mogućnost da se do Dosijea dođe?
- Zakonski rok od trideset godina je prošao. Nećemo imati poteškoća. Potrebna mi je samo vaša punomoć.

Otkucao je punomoć i pružio je na potpis. Pročitao sam dokument i odložio ga na sto.

---

protiv srpske nacionalne časti, Pravdom koja tada nije samo slepa prema činjenicama već i neraspoložena prema njihovoj pravničkoj odbrani. Vas je još i puštala da se pravdate, ali je u braniocima na političkim procesima gledala saučesnike okrivljenih. Naši advokati, izgleda, nikad nisu shvatili šta se od njih očekuje, dok su sovjetski u tome postigli uzorne rezultate, takmičeći se sa tužbom, a u svojim zvezdanim pledoajeima i nadmašujući je. Zato su naši ponekad hapšeni. (Veljko Kovačević, na primer.) Advokatske kancelarije su, u međuvremenu, postale politički klubovi, nalik radikalnim salonima u osvit francuske građanske revolucije.

– U čemu je stvar?

– Ovde piše: „Ovim ovlašćujem adv. Ivana Jankovića iz Beograda da me može zastupati u predmetu obnove procesa...“ Vi, valjda, ne mislite da tražimo obnovu procesa?

Nasmejao se: – Naravno da ne mislim. To je rutinska formulacija. Za obnovu je potreban uvid u dosije. Sama obnova nije nužna. Od nje se može i odustati.

– Pročitao sam materijal koji se na mene odnosi i ustanovio da bih umesto koje godine manje mogao dobiti i neku više. Tada sam odlučio da odustanem od obnove i umesto nje o procesu napišem knjigu.

Potpisao sam punomoćje, ispio Scotch, zahvalio mu i ustao. Ispratio me je do vrata.

– Kako će se zvati?

– *Dosije K-147/49.*

– Zar, u tom slučaju, i ona neće biti neka vrsta *obnove procesa*?

Odbijao sam ono što je I. J. imao u vidu. Većina uspomena na ove teme ima za cilj da denuncira nakaznost Pravde zasnivane na Uverenju, a ne Zakonu, ukoliko već i svi zakoni nisu tom univerzalnom i deformirajućem Uverenju taksativno podređeni. Takve knjige imaju duh groteskne sotije čak i ako nas obavestavaju o tragičnim sudbinama nevino osuđenih. Kroz njih veje zima netrpeljivosti i vlada klima pogrebnog humora, koji, ako ne izvire iz autorovog pogleda na stvari, oslobođenog batine iznad glave, automatski proističe iz sumanutih situacija u koje je stavljan. (Paradigmatičan uzorak je knjiga o sovjetskim čistkama A. Weissberg-Cibulskog *Zavera ćutanja.*) Iako za svrhu imaju ispovedanje pojedinačnog iskustva, njihova je kognitivna vrednost znatna, no meni izvan domašaja. Na nju smeju računati samo nedužni.

Ali, ukoliko sam dublje u uspomene tonuo, sve više mi se činilo da je I. J. u pravu. Samo u drugom smislu: ne obnove jednog sudskog procesa, već *ponavljanja jednog istražnog postupka*.

Obnove procesa se tradicionalno preduzimaju da se zadovolji pravda ako je presudom povređena ili da se nečija nevinost naknadno dokaže. U smislu *Zakona o krivičnim delima protiv naroda i države* od 15. avgusta 1945. i njegovih *Izmena i dopuna* od jula 1946, čak ni najbenevolentnije tumačenih, nevin nisam bio. Eventualno utvrđivanje moje nedužnosti učinilo bi me smešnim u vlastitim očima, čak i ako bi se mogla braniti. Najteže posledice krivice već su preživljene u istrazi, na sudu, tokom robije, a one dugoročnije (nepoverenje vlasti, građanska neravnopravnost, hronično figuriranje na specijalnim spiskovima, osim za državne nagrade) ni posle rehabilitacije ne bi izostale. U međuvremenu, ništa zauzvrat ne dobivši, *izgubio bih prošlost* koje nemam razloga da se odričem.

Obnova političkog procesa sa svrhom građanske rehabilitacije besmislena je. U principu, nju politički krivac može očekivati samo od poretka za koji se borio. Nedavna rehabilitacija Nikolaja Buharina ima svrhe. Sa „smeštista veleizdaje“ A. Višinskog, sa paklene na rajsku obalu sovjetske povesti, njega je prevela Partija koju je na vlast doveo. (Kerenski bi morao čekati uspešniju reprizu građanske revolucije, a Romanovi obnovu Ruskog carstva.) U većini slučajeva, barem na ovim geografskim i istorijskim koordinatama, čudotvorni povraci iz mrtvih ili ne bivaju ili stižu kasno, a i kada se dese, poslednja im je briga da se bave vama. Pogotovu ako ste u grobu i iz njega se ne derete. (Na savest budućnosti ne računajte. Kao što ste vi nerazumno i svirepo odbacili svoju prošlost, ona će odbaciti vas. Kao

što ste i vi, s Alfredom de Mussetom, hteli da budete vlastiti očevi, ni vaša deca neće želeti da vama duguju rođenje. Bićete u grobu sami.)²

Ova *obnova* ima drugu prirodu i nameru.

Svaki se sudski slučaj može podeliti u nekoliko hronoloških sekvenci sledom kojim raste divlja biljka. Najpre činite krivično delo, zatim vas povodom njega zatvaraju, vrše nad vama istragu, sude vas i šalju na izdržavanje kazne. Iz semena (ne)delo raste stablo krivice i, zrijući, daje plod, poznat na zapadu pod imenom Kazne, kod Rusa – Iskupljenja. Plod je, uistinu, tek novo seme, ali se u ovo zatvoreno kolo daždvenjačke regeneracije zločina zasad nećemo upuštati. Dovoljno je reći da se politički krivci kojima je sud promenio mišljenje mogu na prste izbrojati.

Dok delo činite, dok ste u punom zamahu tzv. *krivičnih radnji*, poletno nastojite da što više budete krivi i da na sebe natovarite što veći broj potencijalnih godina robije. To je prirodno. Inače ih ne biste ni preduzeli. Sedeli biste s mirom kao i većina razumnih građana što bi da se eventualnim prednostima vašeg izdajničkog poleta koriste, ali nipošto da sa vama dele njegove neprijatne posledice. U istrazi je proces proporcionalno obrnut. Trudite se da krivi budete što manje. Ne sviđa vam se nijedna radnja kojom ste se, dok je trajala, ponosili. Neke vam se i glupim čine. Izlišnim

---

² Rehabilitacija nevinog, čak i kada je na nju spremna Pravda, kada sa za nju duhovi zreli, podrazumeva nečiju krivicu. Ako ste vi nevini, kriv je neko drugi. A krivi su najčešće još živi. Ponekad se poteškoća savlađuje objašnjenjem „da je takvo vreme bilo“. (Kakvo je to vreme u kome se nedužni na smrt i robiju osuđuju, i zašto se to čini, u međuvremenu se ne kaže.) Češće se komplikacija izbegava tako što se rehabilitacija ne dopušta ili odugovlači. (Dachauski procesi.) S druge strane, u nekim slučajevima rehabilitacije žrtava predratnih sudskih zabluda manifestuje se takođe sumnjiva žurba. (Apisova afera.)

svakako. Između težnje da budete što krivlji, u prvoj fazi vašeg slučaja, i namere da to budete što manje, u fazi drugoj, Sud, pogotovu ako je revolucionaran po naravi, ustrojstvu, tehnicu i osobnom sastavu, uspostavlja ravnotežu u korist vašeg dobrog imena, vaše hrabrosti i vašeg značaja – vrlina koju ste kurvinski hteli da gurnete pod ćilim. Sud sve čini da vam vrati ugled kojeg ste se u istrazi, premda bezuspešno, očajnički odricali. U sudnici vaši vas tužioci i vaše sudije poštuju više nego što poštujuete sami sebe.³

Ali za sve vreme dok se bavite, u prvom slučaju, radnjama kontradiktornim često i instinktu samoodržanja i zdravom razumu, a u drugom onima što i nagonu i razboru odgovaraju, ali retko uspeavaju, i dok, u trećem, prisustvujete prinudnoj restauraciji ugleda s kojim će vam srazmerno porasti i kazna, jedno pitanje uvek će vas moriti. Odmah posle hapšenja, za prvih nekoliko dana trnovitog prilagođavanja zatvorskoj civilizaciji, biće ono naročito uporno, jer ga dovodite u neposrednu vezu sa surovim iskustvima sa kojima se suočavate. Ono stoji u izravnoj sprezi sa činjenicom da ležite na hladnom, ponekad mokrom betonu, da vam je ćelija u februaru negrejana, da vas održavaju na otpacima koje samo vaša glad pretvara u ljudsku hranu, da vam je stražnjica utrnula u hroničnim vizitama isledniku, ako sedite, ako ne, utrnule su vam noge, da se sa vama razgovara u krajnje nevaspitano vreme, i delovima tela, čak i ortopedskim, koji za građansku konverzaciju nisu predviđeni, ukratko, da ste – najebali. (Setite se samo kako se osećate kada vas neko u četiri izjutra pozove telefonom.)

---

³ Jednom prilikom, kada sam zaboravio da mi je pod istragom *dužnost* što manje da budem kriv, P. S., moj islednik, ozbiljno se naljutio. Rekao mi je da on „nije moj biograf“. Narodni sud je, međutim, tu ulogu bez ustručavanja preuzeo. Zahvaljujući njemu, opet sam povratio samopoštovanje.